

РЕШЕНИЕ

№ 3905

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6792** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 22.06.2010 г. по НАХД № 3311/2009 г., Софийски районен съд, НК, 4 състав е потвърдил наказателно постановление № 141909/04.11.2008 г., издадено от зам Началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на И. Б. М. на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 150 лева и административно наказание „лишаване от управление на МПС” за срок от 1 месец за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу решението на първоинстанционния съд е постъпила жалба от И. Б. М., чрез адв. Е. Й., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че неправилно е приложен материалния закон, тъй като съдът е кредитирал показанията на актосъставителя, но не и на свидетелката Начева – лице, намиращо се в автомобила. Иска се отмяна първоинстанционния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане за събиране на гласни доказателства.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

В атакуваното решение районният съд е приел, че на 09.10.2008 г. в [населено място] по ул. „8-ми декември” с посока на движение от [улица]към [улица]около 02,56 ч. И. Б. М. е управлявал л.а. „Хюндай Соната” с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 88 км/ч. при ограничение на скоростта за населено място 50 км./ч., което било установено с радар TR № 4 № 070. Водачът е спрял от служители на ОПП-СДВР, които констатирали нарушението и съставили акт за установяване на административно нарушение.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление № 141909/04.11.2008 г. от зам Началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на И. Б. М. на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева и административно наказание „лишаване от управление на МПС” за срок от 1 месец за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Н. Д. Ц. и М. К. Начева.

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП за което законосъобразно е ангажирана отговорността на Д. Р. М.

В конкретния случай безспорно е установено извършеното нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП – управление на МПС с превишена скорост. Нарушението е установено с годно техническо средство от компетентни органи на ОПП-СДВР, в кръга на правомощията им. При анализа на гласните доказателства, районният съд обосновано и задълбочено е посочил по какви причини кредитира показанията на свидетеля Н. Д. Ц., включително относно обстоятелството, че измерената скорост от техническото средство е била действително на автомобила на касатора, както и по какви съображения не възприема показанията на свидетеля М. К. Начева. В този смисъл настоящият касационен състав не възприема доводите в касационната жалба за неправилно приложен материалния закон

Съдът намира за необходимо да отбележи, че трафик радарът TR-4 служи за контрол на превишението на ограничението на скоростта от МПС-ва при пряка видимост до същите, в условията на интензивно движение. Ето защо правилно районният съд е приел, че радарът измерва с достатъчна селективност скоростта на МПС от транспортния поток и регистрира най-високо измерената скорост, дата и час на нарушението и ги съхранява за определен период от време.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.06.2010 г. по НАХД № 3311/2009 г.,
Софийски районен съд, НК, 4 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.